

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(25 april 2003)*

Milieudiensten worden bestreken door de huidige onderhandelingen betreffende de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS) en de Gemeenschap heeft een onderhandelingsvoorstel geformuleerd en bij de meeste van haar handelspartners verzoeken ingediend met betrekking tot milieudiensten, met inbegrip van watervoorziening en waterzuivering. Bij deze onderhandelingen streeft de Gemeenschap er vooral naar obstakels voor de handel in milieudiensten te verminderen of weg te werken.

In haar verzoeken met betrekking tot watervoorziening vraagt de Gemeenschap niet om privatisering, noch om grensoverschrijdend vervoer hetzij via pijpleidingen hetzij via andere transportmiddelen en evenmin om toegang tot waterbronnen. Zelfs indien een lid van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) verplichtingen aangaat, dan wordt hiermee niet getornd aan de mogelijkheden van de regering van het gastland om het waterbeheer en de toewijzing van water aan de consument te reguleren, de meest geschikte wijze van particuliere participatie te kiezen en een billijk prijsbeleid te hanteren zodat water ook betaalbaar blijft voor de armen. De Gemeenschap steunt ontwikkelingslanden in dit opzicht en zal deze landen blijven steunen, ook door middel van technische bijstand.

In haar aanpak van met watervoorziening verband houdende diensten, ook binnen de WTO, vormt het communautaire waterbeleid, dat is gebaseerd op een grondige beoordeling van de vraagstukken en uitdagingen op dit gebied, de leidraad voor de Gemeenschap. Dit omvat vanzelfsprekend ook het vraagstuk van de participatie van de privé-sector bij de watervoorzienings- en zuiveringsdiensten. Men beseft dat naast overheid en burgermaatschappij ook de privé-sector moet worden betrokken bij pogingen om water en waterzuivering ook binnen bereik te brengen van diegenen die het nu zonder deze diensten moeten stellen en bij inspanningen om de investeringen uit te breiden en het beheer op dit gebied te verbeteren. Naar aanleiding van de aanzienlijke vraag naar kapitaal voor met watervoorziening verband houdende investeringen (volgens sommige ramingen tot 180 miljard dollar per jaar vergeleken met huidige investeringen van 70-80 miljard dollar per jaar), moet de overheidsfinanciering worden uitgebreid door particuliere middelen te mobiliseren voor watervoorziening, afvalwaterverwerking, irrigatie en andere met water verband houdende programma's en moet deze sector aantrekkelijker worden gemaakt voor particuliere investeringen. Om dit doel te bereiken, moeten plaatselijke en buitenlandse particuliere investeerders het vertrouwen worden gegeven dat hun juridische en financiële rechten beschermd zijn. De Commissie is van oordeel dat de GATS-onderhandelingen, indien deze op de juiste manier worden gevoerd, hiertoe een nuttige bijdrage kunnen leveren. Liberalisering van de handel in waterdiensten zou kunnen worden gebruikt als instrument ter bevordering van investeringen in infrastructuur, versterking van het beheer bij watervoorzieningsdiensten en zou technologische ontwikkeling kunnen bevorderen, waarbij rekening wordt gehouden met de bestuurlijke capaciteit en de regelgeving van ontwikkelingslanden.

Voorts heeft de Commissie een „duurzaamheidseffectbeoordeling” (SIA) gelanceerd van de WTO-onderhandelingen. In deze context werd een specifieke sectorstudie gewijd aan milieudiensten waarbij de nadruk werd gelegd op waterzuiveringsdiensten. Overleg met de begunstigden vormt een integrerend onderdeel van het SIA-proces en er zijn mechanismen opgezet om ervoor te zorgen dat de betrokkenen een volwaardige inbreng hebben bij de SIA-studie niet alleen als deskundige maar ook als onderdeel van het overlegproces. Aannemers en Commissie verbinden zich ertoe actief de relevante inbreng van de begunstigden zoeken en te zorgen voor een allesomvattend en inclusief overleg met de burgermaatschappij.

Voorts voert de Commissie voor haar beleid regelmatig overleg met de burgermaatschappij, met inbegrip van niet-gouvernementele organisaties die over de relevante ervaring beschikken en met name belangstelling hebben voor dit beleid. Deze dialoog vormt een belangrijk element bij het formuleren van haar handelspolitiek.

(2004/C 33 E/084)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0852/03
van Christos Folias (PPE-DE) aan de Commissie***(20 maart 2003)*

Betreft: Overheidsopdrachten voor levering

Artikel 7, lid 2 van de Griekse wet 2955/2001 voorziet in de mogelijkheid van leveranties zonder dat de betrokken instantie verplicht is haar jaarlijkse behoeften te plannen, een overeenkomst te sluiten of een

procedure te volgen teneinde te kunnen vaststellen welk materiaal het meest geschikt is voor de patiënt. Tevens wordt daarin toegestaan een bindende maximumprijs vast te stellen, hetgeen de mededinging beperkt. Ter toepassing van bovengenoemde wet werd een gemeenschappelijk ministerieel besluit (DY6a/G.P./73754 van 24.7.2002, publicatieblad van de regering 984/31-7-02) uitgevaardigd. Daarin komen echter geen technische gegevens voor ter definiëring van de producten. Deze worden als onderling niet vergelijkbaar omschreven. Hele categorieën van producten worden als onderling niet vergelijkbaar beschreven. Tevens wordt het beginsel gehanteerd dat elke fabrikant per definitie producten vervaardigt die niet vergelijkbaar zijn met die van andere fabrikanten, en wordt overheidsinstanties de mogelijkheid geboden naar eigen goedgevoelen besluiten te nemen over leveranties, zonder overeenkomsten te sluiten en zonder hun jaarlijkse behoeften te bepalen, noch qua inhoud noch qua hoeveelheid.

Stroken de Griekse wet 2955/2001 en het ministerieel besluit ter toepassing van deze wet met het EU-recht inzake overheidsopdrachten voor leveranties en meer in het bijzonder met richtlijn 93/36/EEG⁽¹⁾? Zo nee, welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om volledige toepassing van bovengenoemde richtlijn in Griekenland af te dwingen en wanneer?

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993.

**Aanvullend antwoord
van de heer Bolkestein namens de Commissie**

(31 juli 2003)

De Commissie heeft inderdaad de Griekse wet nr. 2955/2001 ontvangen, evenals het bijbehorende ministerieel toepassingsbesluit⁽¹⁾. Na een eerste onderzoek blijkt dat deze bepalingen mogelijk niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van Richtlijn 93/36/CEE⁽²⁾.

De Commissie heeft zopas een klacht over hetzelfde onderwerp ontvangen. In die klacht wordt blijkbaar een vollediger beeld gegeven van de wijze waarop de Griekse wetgeving wordt toegepast op leveringen aan ziekenhuizen.

De Commissie zal de omvangrijke documenten die ze bij die gelegenheid heeft ontvangen onderzoeken en zal zich in het kader van die klacht tot de Griekse autoriteiten wenden om hun standpunt te kennen over zowel de verklaringen van de klager als de analyse van de Commissie in deze zaak.

⁽¹⁾ DY6a/GP/73754/24-7-02/FEK 984/31-7-02.

⁽²⁾ Richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, PB L 199 van 9.8.1993.

(2004/C 33 E/085)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0905/03
van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie**

(24 maart 2003)

Betreft: Roemenië – Toegang tot de archieven van de Securitate

In een uitzending van 11 maart 2003 meldde Euronews het onlangs genomen besluit van de Roemeense regering om de toegang van de burgers tot de dossiers van de vroegere geheime politie, Securitate te blokkeren – terwijl de toegang naar het schijnt steeds bemoeilijkt is door de nieuwe Roemeense inlichtingendienst – en de ontmanteling voor te stellen van de Nationale Raad voor onderzoek naar de archieven van deze politie (CNSAS – Consiliului National de Studiere a Arhivelor Securitatii), die drie jaar geleden is opgericht.

Deze maatregelen brachten, volgens dezelfde bron, een demonstratie op de been van circa 3 000 mensen bij het Roemeense parlement.